

12. Neboť se věru nikdy nestalo, aby nebylo mne, tebe, či těchto vládců, a stejně tak se ani nestane, abychom my všichni kdy přestali být.⁵
13. Podobně jako v tomto těle duch prožívá mládí, dospělost a stáří, stejně tak nabývá i jiného těla. Tím se moudrý nedá mást.
14. O synu Kuntí, vzdýt doteky s hmotným světem,⁶ vyvolávající horko a chlad, blaho a strast, přicházejí a odcházejí, jsou nestálé. Snášejí je trpělivě, Bharatovče.
15. Jediné moudrý člověk, kterého ony nerozruší a pro něhož jsou blaho i strast totožné,⁷ byku mezi muži, jen ten je hozen nesmrtností.
16. Nemí vzniku pro nejspoucnou a jsoucno nezaniká,⁸ hranici obou však vidí ti, kdo nazírají pravou skutečnost.
17. Věz však, že to, čím je toto vše proniknuto,⁹ nelze zabít. Nikdo nemůže přivodit zkázu toho, co nepomijí.
18. Práví se, že tato těla vtěleného,¹⁰ který je trvalý, nezničitelný a nezměřitelný, jsou konečná. Proto bojuj, ó Bharatovče.
19. Nic nechápe ten, kdo si myslí, že On zabijí, ani ten, kdo jej považuje za zabitého. On nezabijí ani není zabít.
20. On se nerodí ani nikdy neumírá, nikdy nevznikl ani více nezanikne. Je nezrozený, trvalý, odvěký a starobylý — nezahyne, je-li zabito tělo.
21. Což člověk, který ví, že On je nezničitelný, trvalý, nezrozený a nepomijivý, někoho zabijí či dává zabít, synu Prthvy?
22. Podobně jako člověk odhazuje zchátrale šaty a bere si nové, stejně tak vtělený duch odhodi zchátralá těla a vstupuje do jiných, nových.
23. Zbraně se ho netknou, oheň nespálí, voda ho neprosákne ani vítr nevysuší.
24. Nelze ho tít, nelze ho spálit, promočít ani vysušit, je trvalý, všepromikavý, pevný, nehybný a věčný.
25. Práví se o něm, že je neprojevený, nepředstavitelný a neměnný. Znáš-li ho takto, pak nemáš, proč bys nad ním truchlil.
26. Ale i když se domníváš, válečníku mocných paží, že se stále rodí anebo že stále umírá, ani pak nemáš proč ho litovat.
27. Vzdýt kdo se narodil, zcela jistě zemře, a kdo zemřel, zcela jistě se narodí. Proto bys neměl želeť toho, co je nevyhnutelné.
28. Bytosti jsou na počátku neprojevené, uprostřed jsou projevené a neprojevené jsou opět na konci; k čemu tedy náček, Bharatovče.
29. Zázrakem ho jeden spatří, jako o zázraku o něm jiný hovoří a další o něm jako o zázraku slychá.¹¹ Nikdo ho však nezná, třeba o něm slyšel.
30. Tento duch vtělený v těle veškerenstva je trvale nehybnoucí, Bharatovče. Proto bys neměl truchlit pro žádnou bytost.

31. Dbej na svou povinnost a přestaň se chvět. Vzdýt pro válečníka není nic lepšího nad spravedlivý boj.
32. Šťastní jsou, synu Prthvy, kšatrijové,¹² kterým se naskytá takováto bitva, jakoby příznivou náhodou otevřená brána do nebe.
33. Nepodstoupíš-li tento spravedlivý boj, pak zahodíš svou povinnost i slávu a utrpíš zlo.
34. Tvorové si pak budou vyprávět o tvé nepomíjející pohané a pro člověka váženého je pohana horší než smrt.
35. Velcí válečníci si budou myslet, že utlíkáš z boje ze strachu, a u těch, kteří tě dosud ctíli, upadneš v nevážnost.
36. Mnohá nepěkná slova budou říkat tvoji nepřátelé, hanobice tvé schopnosti. Což může být něco bolestnějšího?
37. Budeš-li zabít, dosáhneš nebe, zvítězíš-li, ovládneš zemi. Proto povstaň, synu Kuntí, s pevným odhodláním k boji.
38. Nauč se klást radost i strast, zisk i ztrátu, vítězství i porážku sobě naroven,¹³ a hotov se k boji; tak neutrpíš zlo.
39. Toto je moudrost, která ti byla vyložena podle *sánkhjje*; nyní vyslechni moudrost podle *jógy*.¹⁴ Ukázněn touto moudrostí, synu Prthvy, odvrhneš pouta činnů.
40. Žádné úsilí zde nepřijde nazmar, pro nezdar tu není místa, a dokonce i nepatrná část této *dharma*¹⁵ ochrání před velkým strachem.
41. Zde platí jediný rozhodný rozmysl,¹⁶ potomku Kuruů, neboť myšlenky nerozhodných jsou rozvětvené a nekonečné.
- 42-43. Synu Prthvy, posetili si líbují v slovech véd¹⁷ a tvrdí, že není nic jiného, mají v povaze žádost a jejich nejvyšším clem je nebe.¹⁸ Pronášejí květnatá slova, jež vybízejí k rozličným obřadům směřujícím k dosažení požitků a moci, a nabízejí jako plody činnů (nová) zrození.
44. Ti, kdo lpějí na požitcích a moci a nechtávají se v myšlenkách unést těmito slovy, postrádají rozhodný rozmysl, jenž by spočinul v soustředění.
45. Vědy náležejí do oblasti tří kvalit.¹⁹ Ty, Arđžuno, stůj mimo tyto kvality, nad dvojností, vždy setrvávaje v čistotě, povznesený nad hromadění a uchovávání,²⁰ buď sám sebou.
46. Bráhman,²¹ který prohlédl, má ze všech véd stejný užitek jako ze studny, je-li všude kolem záplava vody.²²
47. Máš právo pouze na činy, nikdy však na jejich plody. Plody činnů nesmějí být pro tebe pohnutkou, avšak neulpívej ani na nečinnosti.
48. Získni se uhpívání, Dhanandžajo, buď lhostejný k úspěchu i neúspěchu a konej činy setrvávaje v sebekázněni.²³ Jednostejnost se nazývá ukázněností.²⁴